

نامه سرگشاده به رفیق بهرام رحمانی، عضو کمیته مرکزی «حزب کمونیست ایران»
در مورد یک «گرایش» انحرافی در جنبش کارگری

در مصاحبه با نشریه اتحاد شماره ۱۴؛ و سخنرانی در پالتاک ۷ نوامبر ۲۰۰۵؛ در مورد «کمپن کارگران ایران تنها نیستند» اظهار نظر کرده؛ و در ارزیابی تان به محدودیت های این حرکت چنین اشاره کرده اید:

«...گرایشی هم در کمپن اخیر حضور داشت که نگرش نادرستی از فعالیت های داخل و خارج کشور دارد. این نگرش تصور می کند نبض جنبش کارگری ایران، در استکهلم، لندن، پاریس، تورنتو و... می زند، نه در تهران، سقز، آبادان، تبریز، گیلان و...»

رفیق بهرام رحمانی؛ از آنجا که ما نیز در این کمپن حضور داشتیم و «گرایشی» با مشخصاتی که شما ترسیم کردید، مشاهده نکردیم، و با توجه به اینکه چنین گرایشاتی را کاملاً انحرافی و مضر برای جنبش کارگری می دانیم؛ لذا از شما در خواست می کنیم که رو به جنبش، علنی با صراحت اعلام کنید نام این «گرایش» چیست؟ لطفاً تمام مدارک و مقالاتی که این گرایش ارائه داده (و یا نکاتی که در کمپن شما مشاهده کرده اید)، مبنی بر این گرایش معتقد است که: «نبض جنبش کارگری ایران؛ در استکهلم؛ لندن، پاریس و تورنتو...» می زند؛ را علنی انتشار دهید.

رفیق عزیز بهرام رحمانی، چنانچه اسناد در جهت اثبات ادعایتان را در اسرع وقت، به رو جنبش کارگری ارائه ندهید، شما را به یک بحث علنی در پالتاک با شرکت فعالان جنبش کارگری در ایران برای معرفی و افشای این «گرایش» به جنبش کارگری، دعوت می کنیم. زیرا به اعتقاد ما کارگران ایران حق دارند این قبیل گرایشات انحرافی و مضر را شناسایی کرده و از آنها فاصله گرفته و در میان کارگران ایران آنها افشا و منزوی کنند.

اکنون که شما به عنوان یک فرد سیاسی شناخته شده با سابقه و عضو کمیته مرکزی «حزب کمونیست ایران»، چنین ادعایی را مکرراً و با اطمینان اعلام داشته اید، جنبش کارگری در انتظار ارائه اسناد و استدلال های افشا گرایانه شما خواهد بود.

ما نیز بی صبرانه در انتظار پاسخ شما خواهیم بود.

برخی از فعالان «اتحادیه سوسیالیست های انقلابی ایران» و «کمپن کارگران ایران تنها نیستند»

۱۰ نوامبر ۲۰۰۵ - ۱۹ آبان ۱۳۸۴

IRSL@kargar.org